

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra JACOB VON TYBOE

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 269. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb04val-shoot-idm140498921826512/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

ACTUS II, SCENA 2.

TYBOE. Meener du, hun skulde have de Tanker om mig Jesper?

JESPER. Hvad andet? Hvorfor skulde hun ikke have de samme Tanker om Herren, som alle andre Mennesker? Herren er en Herre, som er beqvem til alle Ting. En, der i hast kand hitte paa saadanne Svar uden at betænke sig, som Herren gav Jacob Christoffersen, han er nok beqvem til andet ogsaa; Thi jeg vil sige Herren: Et er at svare vel, et andet er at give et got Svar, som man ikke har betænkt sig paa. Hvordan var det Svar? Nu har jeg forglemt det igien.

TYBOE. Det var saaledes: Mons. Christoffersen, I er mafoi en Nar.

JESPER. Ha ha ha ha ha ha! Gid Drolen spliide Herren, hvor artig han er. Ha ha ha hi hi ha ha ha --

TYBOE. Men meener du Jesper, at jeg skulde kunde giøre Vers, om jeg vilde?

JESPER. Jeg er vis paa, at om Herren vilde giøre Vers, han stak ud alle de Poeter og Poetinder, som er i Byen; men det staaer saadan Mand som Herren ikke an at giøre Vers, og at være Autor eller bemænge sig med noget, som lugter af Pedanterie. Jeg har hørt fortælle om en stor General udi Castillien eller Brasilien (jeg troer han heedte Holophernes) hvilken da han blev adspurdt, hvem han holdt for den største Poet, svarede han: Den holder jeg for den største General, den for den største Admiral, og den for den største Statsmand; Hvorned han gav tilkiende, at det var for ringe for ham som en Officeer at domme om Poeter.

TYBOE. Jeg giørde dog forgangen et Vers, unter uns gesagt.

JESPER. Ach Herre! Lad mig høre det.

TYBOE. Jeg er bange, unter uns gesagt, det kommer ud, og jeg kunde derover komme til at høre ilde udi Armeen, saasom den der bemægede mig med Pedanterie.

JESPER. Det skal, min Troe, ikke komme af min Mund til nogen Siæl.